

Livsforsikringsselskaber, have forlængst under de nuværende Forhold, der raade paa Forsikringsomraadet, maattet gøre sig klart, at de ikke kunde vente noget videre Udbytte i de første Aar, og det er der heller ingen, der har faaet. Naar Folk alligevel sætte deres Penge i saadanne Foretagender, er det, fordi de vide, at naar de ellers ere forsvarligt ledede, vil der komme en Tid, da de anbragte Penge give et forholdsvis større Udbytte end det, som faas ved almindelig Kapitalanbringelse. Det er dette Udbytte, Aktionærerne vente paa, og som de ganske sikkert ogsaa ville faa under Forudsætning af en forsigtig og rationel Ledelse, og som de i det lange Løb ville have nok saa megen Udsigt til at opnaa, naar vi faa Loven, som de have haft før.

Endelig har det ærede Medlem taget en Særstilling med Hensyn til Reglerne om udenlandske Selskaber. Det ærede Medlem har ment, at vi stillede os altfor liberalt over for disse. Der er her en Grundmodsatning mellem det ærede Medlem og det øvrige Udvalg, og den beror ikke derpaa, at det øvrige Udvalg for enhver Pris vil fremme udenlandske Selskabers Virksomhed her i Landet, men derpaa, at det ærede Medlem ser noget anderledes paa Virkningen af den Bestemmelse, som han ønsker indført, end det øvrige Udvalg gør. Efter mit Skøn — og jeg tror, det deles af Udvalget i det hele, ligesom det ogsaa er udtalt af Ordføreren i Betænkningen — vilde netop den Omstændighed, at de udenlandske Selskaber bleve stillede saaledes som det ærede Medlem ønsker, nemlig at de skulde deponere den fornødne Formue, i meget høj Grad fremme de udenlandske Selskabers Agitation her i Landet. Det vilde nemlig bidrage til at skabe, hvad der er det allerværste paa dette Omraade, en falsk Følelse af Tryghed. Naar det ærede Medlem mente, at Repræsentanter for udenlandske Selskaber kunde rejse omkring i Landet og med Virkning sige: Vi have deponeret 100,000 Kr., saa kunne I vel indse, at I ere fuldkomment sikrede, tror jeg, at det ærede Medlem her takserer Folks Dømmekraft noget for lavt. De fleste Mennesker vide dog nok, at naar et Livsforsikrings-selskab faar blot et nogenlunde nævneværdigt Omfang her i Landet, er et Depositum af 100,000 Kr. ingenting. Naar man derimod kan vifte Folk om Næsen med et saadant Begreb som „fornøden Formue“, et Begreb, om hvis Betydning det store Publikum kun har saare svage Forestil-

linger, vil man tro, at naar et Selskab har deponeret „den fornødne Formue“ her i Landet, saa maa de forsikrede da absolut være fuldstændig betryggede, men jeg behøver naturligvis ikke over for det ærede Medlem, og jeg antager, heller ikke over for Tingets Medlemmer i det hele at godtgøre, at det ere de selvfølgelig aldeles ikke. Der vil jo kunne opregnes en stor Række af Tilfælde, hvor udenlandske Selskaber trække sig tilbage fra deres Foretning her i Landet, uden at den fornødne Formue i mindste Maade er tilstrækkelig til at erstatte de forsikrede det Tab, de have lidt. Der vilde altsaa paa denne Maade skabes en falsk Tryghedsfølelse, som er værre end intet. I mine Øjne er det en meget stor Fordel ved Loven, at den klart og tydeligt siger til Befolkningen her i Landet: I have at vælge mellem de fremmede og de danske Selskaber, med hvilke sidste Staten fører det nøjeste Tilsyn, som det overhovedet er muligt at føre med denne Virksomhed. Denne Garanti byde de danske Selskaber; ville I forsikre jer i udenlandske Selskaber, maa det ske paa jeres egen Risiko. Der forlanges et Depositum af 100,000 Kr., hvorved man er i Stand til at hindre, at den allerværste Svindel fra Udlandet paa dette Omraade importeres her i Landet, men hvorved man ikke er i Stand til, og ikke udgiver sig for at være i Stand til at byde de forsikrede nogen som helst Garanti. Ville I altsaa forsikre jer i udenlandske Selskaber, sker det paa jeres egen Risiko, I maa have forvisset jer om, at det vedkommende Selskab, rent uden Hensyn til den Sikkerhed, som Loven forlanger, er i Stand til at opfylde sine Forpligtelser.

Det tror jeg netop er det rigtige. Det ærede Medlem er vistnok i ikke saa lidt højere Grad end jeg en Modstander af udenlandske Selskaber paa dette Omraade. Jeg har ikke den Betragtning af den udenlandske Konkurrence, hverken paa Livsforsikringsvirksomhedens eller paa andre Virksomheders Omraade, at den er absolut af det onde. Den udenlandske Konkurrence kan tværtimod i visse Tilfælde være meget heldig, og den er i alle Tilfælde et ganske nødvendigt Incitament, for at ikke de hjemlige Virksomheder skulde falde i Søvn og for at der ikke skal indtræde de uheldige Tilstande, som et overdrevent stærkt Beskyttelsessystem paa alle Omraader medfører. Altsaa, jeg ser for saa vidt gunstigere paa de udenlandske Selskabers Virksomhed end det ærede Medlem. Men